

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců JUDr. Daniela Spratka, Ph.D. a JUDr. Petra Hluštíka, Ph.D. ve věci

žalobce: J. F.
zastoupený advokátem Mgr. Jaroslavem Topolem
sídlem Na Zlatnici 301/2, 147 00 Praha 4

proti
žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**
sídlem 28. října 2771/117, 702 18 Ostrava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného č. j. MSK 159558/2016 ze dne 8. 12. 2016, ve věci
správního deliktu

takto:

I. Rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje č. j. MSK 159558/2016 ze
dne 8. 12. 2016 a rozhodnutí Městského úřadu Český Těšín č. j.

Shodu s prvopisem potvrzuje

MUCT/30411/2016, ze dne 23. 8. 2016, se **zrušují** a věc se **vrací** žalovanému k dalšímu řízení.

- II. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 11 228 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám advokáta Mgr. Jaroslava Topola, sídlem Na Zlatnici 301/2, 147 00 Praha 4.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobce se podanou žalobou ze dne 2. 2. 2017 domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 12. 2016, č. j. MSK 159558/2016, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Český Těšín ze dne 23. 8. 2016, č. j. MUCT/30411/2016, kterým byla žalobci uložena pokuta za spáchání správního deliktu podle § 10 odst. 3, § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích (dále jen „zákon o silničním provozu“) ve výši 1 500 Kč, když jako provozovatel vozidla tov. zn. Volkswagen Passat, RZ X nezajistil, aby při užívání tohoto vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích, neboť dne 28. 4. 2016 ve 12:04 hodin na ulici Polní u domu č. 16 parkoval s uvedeným vozidlem v „protisměru“, čímž porušil ust. § 25 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu, který stanoví, že řidič smí zastavit a stát jen vpravo ve směru jízdy co nejbližší k okraji pozemní komunikace a na jednosměrné pozemní komunikaci vpravo i vlevo, čímž tento řidič spáchal přestupek podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu.
2. Žalobce předně namítá, že výrok prvostupňového rozhodnutí není dostatečně určitý, neboť z něj nelze zjistit, na jaké straně vozovky vozidlo stálo; jedná se přitom o zásadní okolnost. K porušení § 25 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu na předmětném místě (ul. Polní 1816/16, Český Těšín) dojít nemohlo, neboť se jedná o jednosměrnou pozemní komunikaci, motorová vozidla tak mohou stát vpravo i vlevo a „stání v protisměru“ (zřejmě vlevo ve směru jízdy) zde není protiprávní. Výrok prvostupňového rozhodnutí však připouští i takový výklad, že „stáním v protisměru“ nebylo myšleno vlevo ve směru jízdy, ale stání proti směru jízdy. Výrok je tedy nejednoznačný. Navíc, ani stání proti směru jízdy není v rozporu s § 25 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu, neboť toto ustanovení nenormuje směr, jakým musí být předeek vozidla ustaven, nýbrž pouze stranu vozovky, na které může vozidlo stát.
3. Podle žalobce bylo v řízení porušeno ust. § 125h zákona o silničním provozu, když na základě popisu skutku ve výzvě ze dne 18. 5. 2016 dle citovaného ustanovení bylo možné dovodit, že údajný přestupek měl podle výzvy spočívat v porušení § 4 písm. c) zákona o silničním provozu. Na daném místě se však neužívají žádné světelné signály, ani dopravní značky, které by zakazovaly stát v protisměru. Z výzvy navíc není zřejmé, kde přesně vozidlo stálo, jakož ani to, jakou dopravní značku mělo stání vozidla žalobce v protisměru porušovat. Výzva je tedy v rozporu s § 125 odst. 4 zákona o silničním provozu.

4. Rozhodnutí prvního stupně je dále nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů a nezákonné, když správní orgán se vůbec nezabýval tím, zda skutek, který je předmětem správního deliktu kladenému za vinu žalobci, vykazuje materiální stránku. Žalovaný důvody rozhodnutí o úvahy nad materiální stránkou sice doplnil, nicméně žalobce o zákonnosti takového postupu pochyby. Žalobce se dále cítí omezen na svých právech, neboť správním orgánem prvního stupně mu bylo sděleno, že vyjádřit se v důkazním řízení k listinám může dne 15. 8. 2016 ve 14h. Podle žalobce tak správní orgán právo žalobce omezil na fyzickou přítomnost žalobce v sídle správního orgánu v přesně stanovenou dobu.
5. Závěrem žalobce také namítl, že ze strany správních orgánů nebyly učiněny nezbytné kroky ke zjištění pachatele přestupku. Žalobce k výzvě sdělil, že řidičem byl v době spáchání domnělého přestupku pan F. S.; prověřování ze strany správního orgánu bylo formalizované až automatizované, bez zjevného zájmu zjistit skutečného pachatele přestupku. Správní orgán se ani nesnažil zjistit přestupce pomocí záznamů z kamerového systému města Český Těšín.
6. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. Výrok napadeného rozhodnutí splňuje zákonem stanovené náležitosti, je v něm zcela jednoznačně identifikováno místo přestupkového jednání. K porušení § 125h zákona o silničním provozu žalovaný uvedl, že je sice pravdou, že ve výzvě žalobci bylo uvedeno, že došlo k porušení § 4 písm. c) zákona o silničním provozu, nicméně se nejedná o vadu, která by způsobovala nezákonnost rozhodnutí. Co se týče materiální stránky deliktu, s touto se žalovaný vypořádal v napadeném rozhodnutí dostatečně. Je v souladu se zákonem, pokud žalovaný sám doodůvodnil naplnění materiální stránky deliktu. Žalovaný má dále za to, že žalobce měl právo seznámit se s podklady pro vydání rozhodnutí, neboť žalobce byl prvostupňovým správním orgánem vyrozuměn o provádění dokazování mimo ústní jednání dne 15. 8. 2016; k tomuto se žalobce nedostavil. Nebyl tedy zkrácen na svém právu vyjádřit se k podkladům rozhodnutí. Správní orgán prvního stupně také provedl nezbytné kroky ke zjištění pachatele přestupku.
7. Řízení v projednávané věci bylo usnesením podepsaného soudu ze dne 5. 6. 2017 přerušeno do pravomocného skončení řízení vedeného u Ústavního soudu pod sp. zn. Pl. ÚS 15/16, tedy řízení o návrhu na zrušení ustanovení § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu. Řízení před Ústavním soudem bylo ukončeno Nálezem Ústavního soudu ze dne 16. 5. 2018, kterým byl návrh zamítnut. Následně tedy bylo rozhodnuto dne 25. 6. 2018 o pokračování v řízení.

Zjištění z průběhu správního řízení

8. Ze správních spisů soud zjistil, že dne 10. 5. 2016 oznámila Městská policie Český Těšín Městskému úřadu Český Těšín (dále jen „MUCT“) podezření ze spáchání přestupku neznámou osobou, spočívající v tom, že vozidlo tov. zn. Volkswagen, RZ X dne 28. 4. 2016 v 12:04 hodin na ul. Polní stálo v protisměru v rozporu s § 4 písm. c) zákona o silničním provozu. K Oznámení byla připojena fotodokumentace, z níž vyplývá, že označené vozidlo stálo v jednosměrné komunikaci při levém okraji vozovky na místě vyznačeném bílou přerušovanou čarou tak, že stálo přední částí vozidla proti směru jízdy. MUCT vyzval dne 18. 5. 2016 žalobce buď k úhradě částky 200 Kč podle § 125h odst. 1 zákon o silničním provozu, nebo k označení řidiče, který v inkriminované době vozidlo žalobce řídil. Na uvedenou výzvu žalobce prostřednictvím zmocněnce společnosti ODVOZ VOZU s.r.o., sdělil, že v předmětné době vozidlo žalobce řídil pan F. S., nar. X,

Shodu s prvopisem potvrzuje

bytem K. 12, M., Rakousko, doručovací adresa D.13, B., přičemž se jedná o zaměstnance společnosti ODVOZ VOZU s.r.o..

9. Dne 3. 6. 2016 vyzval MUCT osobu označenou žalobcem jako řidič předmětného vozidla k podání vysvětlení v souvislosti s projednávaným podezřením ze spáchání přestupku, přičemž ve výzvě bylo protiprávní jednání parkování v protisměru specifikováno porušením § 4 písm. c) zákona o silničním provozu. Výzvu zaslal MUCT na adresu sdělenou žalobcem a také na adresu označeného pobytu; obě zásilky byly však vráceny jako nedoručené s tím, že na adrese sdělené žalobcem nebyl adresát zastižen a neměl schránku a na adrese pobytu v Rakousku byl adresát neznámý. Nato dne 14. 7. 2016 učinil MUCT záznam o odložení věci podezření ze spáchání předmětného přestupku, neboť nebyly zjištěny skutečnosti odůvodňující zahájení řízení proti určité osobě. V tentýž den byl MUCT vydán Příkaz, kterým bylo rozhodnuto o uložení pokuty žalobci ve výši 1 500 Kč za správní delikt podle 125f odst. 1 zákona o silničním provozu za porušení § 10 odst. 3 téhož zákona, kterého se měl dopustit tím, že jako provozovatel vozidla tov. zn. Volkswagen Passat, RZ X nezajistil, aby při užívání tohoto vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích, neboť dne 28. 4. 2016 ve 12:04 hodin na ulici Polní u domu č. 16 parkoval s uvedeným vozidlem v „protisměru“, čímž porušil ust. § 25 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu, který stanoví, že řidič smí zastavit a stát jen vpravo ve směru jízdy co nejbližší k okraji pozemní komunikace a na jednosměrné pozemní komunikaci vpravo i vlevo, čímž tento řidič spáchal přestupek podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu. Tento příkaz byl k odporu žalobce zrušen.
10. Dne 29. 7. 2016 vyrozuměl MUCT žalobce o provádění listinných důkazů ve věci správního deliktu provozovatele vozidla, a to dne 15. 8. 2016 ve 14h; zároveň byl žalobce poučen o možnosti vyjádřit se před vydáním rozhodnutí k podkladům rozhodnutí. Žalobce ani jeho zástupce se v uvedený termín nedostavili. Následně dne 23. 8. 2016 vydal MUCT rozhodnutí, kterým uložil žalobci pokutu ve výši 1 500 Kč za správní delikt podle 125f odst. 1 zákona o silničním provozu za porušení § 10 odst. 3 téhož zákona, kterého se měl dopustit tím, že jako provozovatel vozidla tov. zn. Volkswagen Passat, RZ X nezajistil, aby při užívání tohoto vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích, neboť dne 28. 4. 2016 ve 12:04 hodin na ulici Polní u domu č. 16 parkoval s uvedeným vozidlem v „protisměru“, čímž porušil ust. § 25 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu, který stanoví, že řidič smí zastavit a stát jen vpravo ve směru jízdy co nejbližší k okraji pozemní komunikace a na jednosměrné pozemní komunikaci vpravo i vlevo, čímž tento řidič spáchal přestupek podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu.
11. K odvolání žalobce, v rámci kterého tento namítal, že ve věci mělo být nařízeno ústní jednání a dále, že správní orgán měl zahájit řízení o přestupku s označeným řidičem, rozhodl žalovaný dne 8. 12. 2016 napadeným rozhodnutím. Postup správního orgánu prvního stupně shledal žalovaný správným, když měl za to, že ze strany prvostupňového správního orgánu byly učiněny nezbytné kroky ke zjištění pachatele přestupku. Podle žalovaného bylo protiprávní jednání jednoznačně prokázáno, když ze spisové dokumentace vyplývá, že vozidlo porušilo dopravní značení a parkovalo v protisměru v místě spáchání přestupku.

Posouzení věci krajským soudem

Shodu s prvopisem potvrzuje

12. Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s.) napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná. Ve věci rozhodl soud bez jednání v souladu s ust. § 51 s. ř. s., neboť účastníci s takovým postupem vyjádřili souhlas.
13. Za zcela zásadní považuje krajský soud žalobní námitku týkající se posouzení protiprávnosti jednání, kterým mělo dojít k porušení díkce § 25 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu a tudíž k naplnění skutkové podstaty přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, resp. vady výroku, jež podle žalobce připouští několikery výklad. Podstatné pro posouzení dané věci je, že jednání, kterým mělo dojít k porušení § 25 odst. 1 písm. a), mělo dle výroku prvostupňového rozhodnutí spočívat v tom, že uvedeného dne na předmětném místě, měl řidič *parkovat s uvedeným vozidlem v „protisměru“*. Ze spisové dokumentace pak zcela jednoznačně vyplývá, že ve výroku označená komunikace je jednosměrnou pozemní komunikací, dále, že předmětné vozidlo stálo v levé části této komunikace v části vyznačené bílou přerušovanou čarou, přičemž vozidlo bylo postaveno tak, že jeho přední část směřovala proti směru jízdy jednosměrné komunikace.
14. Dle § 25 odst. 1 zákona o silničním provozu, řidič smí zastavit a stát jen
- a) vpravo ve směru jízdy co nejbližší k okraji pozemní komunikace a na jednosměrné pozemní komunikaci vpravo i vlevo,
 - b) v jedné řadě a rovnoběžně s okrajem pozemní komunikace; nedojde-li k ohrožení bezpečnosti a plynulosti silničního provozu, smí v obci řidič vozidla o celkové hmotnosti nepřevyšující 3 500 kg zastavit a stát kolmo, popřípadě šikmo k okraji pozemní komunikace nebo zastavit v druhé řadě.
- Dle odst. 2 citovaného ustanovení, ve druhé řadě smí při výkonu taxislužby zastavit řidič taxislužby, je však povinen dbát potřebné opatrnosti, aby neohrozil bezpečnost a plynulost provozu na pozemních komunikacích.
- Dle odst. 3 citovaného ustanovení, při stání musí zůstat volný alespoň jeden jízdní pruh široký nejméně 3 m pro každý směr jízdy; při zastavení musí zůstat volný alespoň jeden jízdní pruh široký nejméně 3 m pro oba směry jízdy.
15. Krajský soud zastává názor, že z díkce § 25 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu skutečně nelze dovodit zákaz postavení vozidla jeho přední částí proti směru jízdy, ať už v obousměrné, či jednosměrné komunikaci. Citované ustanovení totiž pouze uvádí místo – při okraji vozovky (až již vpravo či vlevo) – kde je možné s vozidlem zastavit a stát, bez ohledu na to, kam má směřovat přední část vozidla. Navíc, ze shora citovaných ustanovení vyplývá, že cílem právní úpravy je bezpochyby zajištění bezpečnosti a plynulosti silničního provozu tím, že bude zajištěn dostatek prostoru pro bezpečný a plynulý průjezd ostatních vozidel. Jinými slovy, je bezpředmětné z hlediska citovaným ustanovením chráněného zájmu, zda vozidlo je postaveno svou přední částí ve směru či proti směru jízdy. V projednávané věci je také zcela nepodstatné, jakým způsobem se vozidlo do místa svého stání dostalo, když především, tato skutečnost není součástí žalobci vytýkaného správního deliktu. Navíc je třeba podotknout, že případný závadný způsob, jakým by se vozidlo do místa svého stání dostalo, by tento byl předmětem zákonem chráněného zájmu obsaženého v jiných ustanoveních než § 25 zákona o silničním provozu. Nadto, obecně vzato,

legálních možností se jistě nabízí více [viz např. § 24 odst. 4 písm. g) věta za středníkem zákona o silničním provozu].

16. Z uvedeného tedy vyplývá, že vůči žalobci bylo zahájeno a vedeno řízení o správním deliktu provozovatele vozidla, ačkoli samotné vytýkané jednání samo o sobě nemohlo vést k porušení ust. § 25 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu a nemohlo tak dojít ani k naplnění znaků skutkové podstaty přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu. V důsledku uvedeného tedy nedošlo k naplnění podmínek ust. § 125f odst. 1, odst. 2 písm. a) zákona o silničním provozu. Rozhodnutí žalovaného, jakož i z totožných důvodů rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, jsou tudíž nezákonná.
17. Ačkoli uvedené závěry postačí pro rozhodnutí soudu, považuje krajský soud za vhodné se alespoň rámcově vyjádřit k dalším žalobním námitkám.
18. Jako nedůvodnou soud vyhodnotil námitku vady výzvy dle § 125h odst. 4 zákona o silničním provozu. Je sice pravdou, že ve výzvě MUCT žalobci bylo protiprávní jednání spočívající v „parkování v protisměru“ na uvedeném místě a čase specifikováno porušením § 4 písm. c) zákona o silničním provozu, nicméně, výzva splňovala náležitosti stanovené § 125h odst. 4 zákona o silničním provozu. Soudu není zřejmé, v čem byl žalobce krácen na svých právech, jestliže výsledkem uvedeného úkonu bylo sdělení žalobce o osobě řidiče a žalobce sám pouze v důsledku této výzvy ještě nebyl ani účastníkem žádného (tudíž ani deliktního) řízení.
19. Také další žalobní námitky neshledal soud důvodné; lze přisvědčit žalovanému, že správní orgán prvního stupně nepochybil, pokud umožnil žalobci realizaci jeho práv garantovaných § 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“) tím, že mu oznámil okamžik konání provádění důkazů mimo jednání ve smyslu § 51 odst. 2 správního řádu. Ze sdělení prvostupňového správního orgánu jistě nelze rozumně dovodit, že žalobce má možnost realizovat svá práva pouze v uvedený okamžik, ale pouze to, že v uvedené době bude prováděno dokazování mimo jednání a že nejpozději v tuto dobu může svá práva žalobce realizovat. Taktéž co se týče absence, resp. tzv. doodůvodnění otázky materiální stránky správního deliktu v napadeném rozhodnutí, nelze přiznat žalobcově námitce důvodnosti. Žalobce uvedeným procesním postupem nemohl být nijak zkrácen na svých právech. Konečně, ano v otázce absence tzv. nezbytných kroků ke zjištění pachatele přestupku není žalobcova argumentace na místě. Ze správních spisů vyplývá, že správní orgán prvního stupně vyzval žalobcem označeného řidiče k podání vysvětlení a tuto výzvu adresoval na místa uvedená žalobcem, přičemž zásilka byla vždy vrácena jako nedoručená (a to nikoliv jen proto, že by si adresát zásilku nevyzvedl). Uvedený postup je zcela v souladu s judikaturou Nejvyššího správního soudu, zejm. se závěry obsaženými v rozsudku ze dne 22. 10. 2015, č. j. 8 As 110/2015 – 46, cit. : *„Šlo by proti smyslu úpravy správního deliktu provozovatele vozidla vyžadovat po správních orgánech rozsáhlé kroky směřující k určení totožnosti přestupce, nemají-li pro takové zjištění potřebné indicie a případně označení řidiče provozovatelem vozidla k výzvě podle § 125h odst. 6 zákona o silničním provozu zjevně nevede, resp. nemůže vést k nalezení a usvědčení pachatele přestupku. Budou-li mít správní orgány (ať již na základě označení řidiče provozovatelem vozidla nebo na základě jiných skutkových okolností) reálnou příležitost zjistit přestupce, musí se o to pokusit. [...] Naopak pokud provozovatel vozidla k výzvě správního orgánu označí za řidiče osobu, kterou nelze dohledat nebo se jí nedaří doručovat, případně označí osobu, která odepře podání vysvětlení z důvodu podle § 60 odst. 1 věty za středníkem zákona o přestupcích (srov.*

citovaný rozsudek 3 As 7/2014 – 21), nebo dochází-li k řetězení označených osob (označený řidič označí dalšího řidiče atd.), je podmínka učinění nezbytných kroků ve smyslu § 125f odst. 4 zákona o přestupcích naplněna a správní orgán po odložení či zastavení řízení o přestupku projedná správní delikt.“

Závěr a náklady řízení

20. Krajský soud s ohledem na shora uvedené napadené rozhodnutí dle § 78 odst. 4 s. ř. s. zrušil. S ohledem na podstatu nezákonnosti shledané v projednávané věci krajským soudem, přistoupil soud dle § 78 odst. 3 s. ř. s. také ke zrušení rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, když takový postup soud shledává jako jednoznačně hospodárnější; zároveň soud věc vrátil dle § 78 odst. 4 žalovanému k dalšímu řízení, ve kterém tento bude vázán právním názorem vysloveným v tomto rozhodnutí (§ 78 odst. 5 s. ř. s.), přičemž lze předpokládat postup předvídaný § 66 odst. 2 správního řádu.
21. O náhradě nákladů řízení mezi žalobcem a žalovaným bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce byl v řízení procesně úspěšný a vzniklo mu tak vůči žalované právo na náhradu nákladů řízení. Náklady žalobce tvoří:

a) zaplacený soudní poplatek	3 000 Kč
b) náklady právního zastoupení advokátem	
- odměna advokáta za zastupování v řízení ve výši 3 100 Kč / úkon při těchto úkonech právní služby:	§ 7, § 9 odst. 4 písm.
1) příprava a převzetí věci	d)
2) sepis žaloby	vyhl. č. 177/1996 Sb.
	6 200 Kč
- paušální náhrada hotových výdajů advokáta ve výši 300 Kč / úkon při shora uvedených úkonech právní pomoci	§ 13 odst. 3
vyhl. č. 177/1996 Sb.
	600 Kč

Celkem včetně DPH 21% (vyjma soudního poplatku) 11 228
Kč

Soud uložil žalovanému zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení uvedenou částku, a to dle § 64 s. ř. s. ve spojení s § 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších změn a doplnění k rukám advokáta, který žalobce v řízení zastupoval. Vzhledem k odlišné úpravě s. ř. s. a o. s. ř., týkající se nabytí právní moci rozhodnutí (srov. § 54 odst. 5 s. ř. s., § 159, § 160 odst. 1 o. s. ř.), uložil soud žalované povinnost zaplatit náhradu nákladů řízení ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

Shodu s prvopisem potvrzuje

Ostrava 21. srpna 2018

Mgr. Jiří Gottwald
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje